

νώδη (ἐκ πρωτοπλάσματος), ἅτινα αἰφνιδίως μέρη τῆς μάζης αὐτῶν προωθοῦσι ἀκανονίστως κατὰ τὰς διαφόρους διευθύνσεις, ὅπως τὰ φυτὰ τὰς ρίζας των· ἐπειδὴ δὲ αἱ προβολαὶ αὐταὶ τῶν βλενωδῶν τούτων βωλίων χρησιμεύουσιν εἰς τὰ ἀτελέστατα ταῦτα **πρωτόζωα** ὡς συλληπτήρια, δι' ὧν συλλαμβάνουσι τὴν μικροσκοπικωτάτην αὐτῶν τροφήν καὶ ὡς κινητήρια ὄργανα, διὰ τοῦτο ἐκλήθησαν **ριζόποδα**. Ἄν δὲ συλλάβωσιν αἱ βλενωδεῖς αὐταὶ προβολαὶ οὐσίαν τινα θρεπτικὴν, συστέλλονται καὶ φέρουσι ταύτην πρὸς τὸ ἐσωτερικόν τοῦ βωλίου, ἐν ᾧ πλείστα μικρὰ κοκκία ὑπάρχουσι καὶ γίνεται ἡ πέψις· τὸ μὴ πεφθὲν, τὸ **περίττωμα**, οὕτως εἶπειν, ἐξάγεται πάλιν ἐκ τινος θέσεως τῆς ἐπιφανείας τοῦ βωλίου. Ὡστε τὰ ἀτελέστατα ταῦτα ζῶα οὔτε στόμα, οὔτε στόμαχον, οὔτε ἔδραν ἔχουσι. Τὸ πρωτόπλασμα, ἐξ οὗ ὀλόκληρον τὸ σῶμα τῶν ζῶων τούτων, δὲν εἶνε μόνον **συλληπτήριον** καὶ **κινητήριον** ὄργανον, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ **αἰσθητήριον** πρὸς γένεσιν ἀπογόνων. Πολλαπλασιάζονται δὲ τὰ ζῶα ταῦτα, διχαζομένου τοῦ σωματίου αὐτῶν. Τὰ γυμνά ταῦτα ἐκ **πρωτοπλάσματος** μόνον συνιστάμενα πρωτόζωα ἐκάλεσαν οἱ ζωολόγοι **ἀμοιβάδας** ἢ **ἀμοιβάδας**.

Τίς τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, ὅστις οὐδεμίαν ἰατρικὴν ἔχει γνῶσιν, θὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐκτός τῶν ἄλλων μικροβίων ἦτοι τοῦ τύφου, τῆς πανώλους, τῆς χολέρας κτλ. ἀνηκόντων εἰς τὸ φυτικὸν βασίλειον, καὶ τὰ ζῶα ταῦτα τὰ ἀτελέστατα εἶναι ἡ αἰτία νοσημάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ θανατηφόρων μάλιστα; Εὐρέθη π. χ. εἶδος τι ἀμοιβάδος κατὰ ἑκατομμύρια ἐντός τοῦ παχέος ἐντέρου ἀνθρώπου πάσχοντος δυσεντερίας. Ἀλλὰ κατὰ τὰς νεωτέρας ἐρεῦνας ἡ αἰτία τοῦ ἐλειογενοῦς πυρετοῦ (τῆς θέρμης) εἶνε εἶδος τι ἀμοιβάδος.

Μέχρι τινὸς ἐπιστεύετο ὅτι τὸ γνωστὸν φάρμακον, ἡ **κινίνη**, ἥτις ἐξάγεται ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς κίνας, ἰθεράπευε τοὺς πάσχοντας, διότι ἐπενήργει ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ αὐτῶν συστήματος. Ὁ καθηγητὴς ὅμως Binz κατέδειξε διὰ πειραμάτων ὅτι ἡ κινίνη (βασικὴ ὑδροχλωρικὴ κινίνη) ἐπενεργεῖ ὡς δηλητήριον κατὰ τῆς ἀμοιβάδος γλυκέων ὑδάτων, καὶ ὅτι δὲν ἐπενεργεῖ ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος τῶν ἐκ πυρετοῦ πάσχόντων. Ὡς ἐκ τούτου ὁ σοφὸς οὗτος κλινολόγος περὶ τοῦ νοσήματος τούτου καὶ τοῦ φαρμάκου αὐτοῦ ἀπεφάνθη ὡς ἐξῆς: «**Ἡ κινίνη δὲν ἐπενεργεῖ ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ὡς ἄχρι τοῦδε ἐπιστεύετο, ἀλλὰ καταπαύει τὸν πυρετὸν καὶ τὰ συμπτώματα αὐτοῦ, τὰς διαλειπούσας δηλ. αὐτοῦ προσβολάς, διὰ περιστολῆς τοῦ νοσήματος, αἰτία τοῦ ὁποίου κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶνε ἐνόργανόν τι πλάσμα κατοικήτης βαθμίδος**».

Βραδύτερον ὁ **Λεθεραὶ** ἠδυνήθη ν' ἀποκαλύψῃ, ὅτι αἰτία τοῦ ἐλειογενοῦς πυρετοῦ εἶνε εἶδος τι **ἀμοιβάδος**, ὅπερ ἐμφωλεύει καὶ ἀναπτύσσεται ἐντός τῶν ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων τοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος καὶ συνεπῶς προκαλεῖ τὸν πυρετὸν. Ἐξαφανίζεται δὲ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἡ ἀμοιβὴ αὕτη τῇ ἐπιδράσει ὀξυθεικῆς κινίνης, καὶ ἐπομένως παύει ὁ πυρετός καὶ τὰ διάφορα αὐτοῦ συμπτώματα.

ΣΑΛΑΜΑΝΔΡΕΙΔΗΣ ΙΧΘΥΣ Ο ΕΛΩΒΙΟΣ (PROTOPTERUS ANNECTES)

Γνωστὸν ὅτι οἱ μὲν **ἰχθύες** (π. χ. κέφαλος, καρχαρίας) ἀναπνεύουσι διὰ **βραγχίων**, δι' ὀργάνων δηλ. ἀναπνευστικῶν, ἐπιτηδεῖον ὅπως παραλαμβάνωσι τὸν ἐν τῷ ὕδατι διαλελυμένον ἀέρα, τὰ δὲ **ἀμφίβια** (βατραχοί, σαλαμάνδραι) ἀναπνεύουσι διὰ πνευμόνων, ὡς εἶνε οἱ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πολλῶν ἄλλων ζῶων. Οὐχ ἦττον ὅμως ὑπάρχουσι καὶ τινα ὑβρόβια ζῶα ἐνσπόδουλα, ἅτινα φέρουσι καὶ τὰ δύο εἶδη τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, ἦτοι πνεύμονας καὶ βράγχια, καὶ διὰ τοῦτο καλοῦνται **δίπνοα**. Τοιαῦτα δίπνοα ζῶα εἶνε 1) ὁ τῆς **Ἀμερικῆς** σαλαμανδρείδης ἰχθύς (λεπιδόσειρην ἢ παράδοξος) 2) ὁ **Ἀφρικανικὸς** (Πρωτόπτερος ὁ ἐλώβιος), 3) ὁ **αὐστραλιανὸς** (Κερατόδους τοῦ Φρηστέρου) καὶ 4) ὁ **μικρὸς σαλαμανδρείδης ἰχθύς** (κερατόδους ὁ μεϊόλεπς).

Ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων ἐμελετήθη ἀρκούντως ὁ Ἀφρικανικὸς, ὅστις μετηνέχθη καὶ εἰς Εὐρώπην. Οὗτος ἔχων μορφήν ἐγγελοειδῆ παρέχει τὸ περιέργον, ὅτι τὰ ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τῆς γαστρὸς του ὑπάρχοντα πτερύγια ἔχουσι μᾶλλον μορφήν ποδῶν ἢ πτερυγίων, ταῦτα δὲ μεταχειρίζεται καὶ τὸ ζῶον ὅπως ἐπὶ τοῦ πυθμένου τοῦ ἀγγείου, ἐν ᾧ εὐρίσκεται, ἔρη. Οἱ μικροὶ αὐτοῦ ὀφθαλμοὶ εὐρίσκονται πρὸς τὰ ἄνω τοῦ κρανίου, τὸ δὲ ἄνω χεῖλος παρὰ τὸ ρύγχος κολποῦται καὶ κρέμαται πρὸς τὰ πλευρά, ὡς τοῦτο κρατηρεῖται εἰς τοὺς θηρευτικὰς κύνας. Τὰ θήλαα δὲ τούτων εἶνε πάντοτε πολὺ μεγαλείτερα τῶν ἀρρένων.

Ζῆ δὲ ὁ πρωτόπτερος ἐντός τόπων ἐλωδῶν καὶ τελεμάτων ἐκ πλημμυρῶν παραχθέντων καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καθ' ἅπασαν τὴν ἡμέραν διαμένει ἐπὶ τοῦ πυθμένου ἐντός τῆς ἰλύος, ἀνὰ 10—15 λεπτὰ τῆς ὥρας ἀνερχόμενος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος ὅπως ἀναπνεύσῃ καὶ ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρας ἀέρα. Ἀνέρχεται δὲ εἴτε κρατῶν τὰ ἄκρα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σώματος πεπιεσμένα καὶ ὡς ἐγγελος πλέων, εἴτε κινῶν τὰ ἄκρα αὐτοῦ ὡς κώπας. Τρέφεται ἐξ ἰχθύων καὶ βατραχῶν, οὐς συλλαμβάνει ἀπὸ τῆς κοιλίας, ἀφ' ἧς διὰ τῶν αἰχμηρῶν του ὀδόντων ἀποκόπτει τεμάχια, ἅτινα κατατρώγει κατερχόμενος ἐπὶ τῆς ἰλύος. Ἡ ἐσωτερικὴ κατασκευὴ τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων τῶν ζῶων τούτων καθιστᾷ ταῦτα ἐπιτήδεια, ἂν ἀποξηρανθῇ τὸ τέλμα, ἐν ᾧ ζῶσι, νὰ ἐνταφῶσιν ἐντός τῆς ξηρᾶς ἰλύος καὶ ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδας νὰ διαμείνωσιν ἐν αὐτῇ ζῶντα.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ δίπνοα ταῦτα ζῶα φέρουσιν, ὡς ἐρέθη, ἀμφότερα τὰ συστήματα τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, δηλ. πνεύμονας καὶ βράγχια, διὰ τοῦτο παρὰ τῶν ζωολόγων θεωροῦνται ὡς ἀποτελοῦντα μεσάζουσαν βαθμίδα μεταξὺ ἰχθύων καὶ ἀμφιβίων. Ὅπως δὲ τὰ ἔρπετα καὶ ἀμφίβια δύνανται ἐπὶ μῆνας κατὰ τὴν χειμερινὰν αὐτῶν νάρκην (ὑπνον) νὰ ζήσωσι κοιμώμενα ἀνευ τροφῆς, οὕτω καὶ τὰ δίπνοα, ὡς ἴσως ἀποξηραίνονται τὰ τέλματα καὶ ἔλη, ἐν οἷς ζῶσι, εἰσπρόχόμενα ἐντός τῆς μαλακῆς εἰσέτι ἰλύος μέχρι βάθους 40 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Ἐνῶ δὲ εὐρίσκεται

ται εκεί τὸ ζῶον τεθαμμένον, ἐκκρίνει ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ σώματος του ὑπαρχόντων πολλῶν ἀδένων βλενωδῆ τινὰ ὕλην, ἣτοι ξηραίνομένη ἀποτελεῖ περίβλημα, προφυλάσσει τὸ ζῶον ὅπως ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ ἀπέρχεται ὑγρασία, δυναμένη νὰ βλάψῃ τὸ ζῶον. Καταλαμβάνει δὲ ἐντὸς τοῦ κοιλώματος τούτου τοιαύτην θέσιν, ὥστε δύναται πάντοτε νὰ ἀναπνέῃ ἐκεῖ ἐγκεκλεισμένον τὸν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα. Διαμένει δὲ ὁ πρωτόπτερος ἐκεῖ ἐγκεκλεισμένος 6—8 μῆνας, ἄχρις οὗ ὑπὸ τῶν βροχῶν καὶ πλημμυρῶν καταστῆ ὁ τύπος ἐλώδης.

ΟΙ ΔΙΑΤΤΟΝΤΕΣ ΑΣΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΗΣ 15/27 ΠΡΟΣ ΤΗΝ 16/28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1891

Κατὰ τὴν νύκτα ταύτην θὰ παρετήρησαν ἴσως πολλοὶ τῶν παρ' ἡμῖν, οἵτινες οὐ μόνον πρὸς ἐπίγεια ἀλλὰ καὶ πρὸς οὐράνια ἀντικείμενα στρέφουσι τὸ βλέμμα, ὅτι κατέπεσε μεγάλη ποσότης διαττόντων ἀστέρων· διότι κατὰ τὴν ρηθεῖσαν νύκτα, κατὰ τοὺς ἀστρονόμους, ὁ πλανήτης ἡμῶν διήρχετο πλησίον τοῦ σημείου κατὰ τὸ ὅποιον διασταυροῦται ἡ τροχιά τῆς γῆς μετὰ τῆς τροχιάς ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκινεῖτο ὁ ἀπὸ τοῦ 1852 μὴ ἐμφανισθεὶς πλέον κομήτης τοῦ **Βιέλα**. Αἰτία τούτου εἶνε διότι κατὰ πάσαν πιθανότητα ἐπὶ τῆς αὐτῆς τοῦ κομήτου τοῦ Βιέλα τροχιάς πλανῶνται τὰ μικρὰ ταῦτα οὐράνια σωματῖα περὶ τὸν ἥλιον, διακινούμενα τὴν περὶ τὸν ἥλιον περιφορὰν αὐτῶν εἰς ἕξ περίπου ἔτη. Ὡς ἐκ τούτου δέχονται οἱ ἀστρονόμοι ἐν οἷς καὶ ὁ διαπρεπὴς τῶν Μεδιολινῶν **Σκιαπαρέλης**, ὅτι ἡ πληθὺς τῶν διαττόντων τούτων ἀστέρων εἶνε τμήματα διασκορπισθέντα τοῦ διαλυθέντος τούτου κομήτου, ὃν παρετήρησαν κατὰ τὸ 1846 διαιρούμενον εἰς δύο ἀνισομεγεθῆ τμήματα, κατὰ δὲ τὸ 1852 ἐμφανισθέντα διὰ τελευταίαν φορὰν ὡς διπλοῦν κομήτην καὶ ἕκτοτε ἐξαφανισθέντα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ περὶ τὸν ἥλιον περιφορὰ τοῦ κομήτου τούτου ἦτο 6 1/2 ἔτη, συνεπέρανον οἱ ἀστρονόμοι, ὅτι οὐ μόνον κατὰ τὴν νύκτα τῆς 15 πρὸς 16 Νοεμβρίου λήξαντος ἔτους θὰ ἐγίνετο κατάπτωσις διαττόντων ἀστέρων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ 1892. Οἱ διαττόντες δὲ οὗτοι ἀστέρες τῆς 15 Νοεμβρίου, οἵτινες καὶ **Ἀνδρομεδίδαι** ἐπικαλοῦνται, διότι φαίνονται ὡς νὰ ἐξέρχονται ἐκ τοῦ ἀστερισμοῦ τῆς **Ἀνδρομέδας**, διακρίνονται τῶν καλουμένων **Λεοντιδῶν**, τῶν ἐκ τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ **Λέοντος** ἐξερχομένων καὶ πιπτόντων ἀνὰ 33ον ἔτος τῆς 1/13 Νοεμβρίου, διότι οὗτοι μὲν συναντῶσιν τὴν γῆν μετὰ ταχύτητος 70 χιλιομέτρων ἀνὰ πᾶν δευτερον τῆς ὥρας λεπτόν, ἐκεῖνοι δὲ μόνον μετὰ ταχύτητος 16 χιλιομέτρων. Αἰτία δὲ τῆς διαφορᾶς ταύτης τῆς ταχύτητος εἶνε, διότι οἱ μὲν Ἀνδρομεδίδαι κινοῦνται κατ' ἀντίθετον πρὸς τὴν κίνησιν τῆς γῆς διεύθυνσιν, οἱ δὲ Λεοντίδαι κατὰ τὴν αὐτήν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ λάμψις τῶν μικρῶν τούτων οὐρανίων σωματίων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ ταχύτητος αὐτῶν, διὰ τούτου οἱ Λεοντίδαι ἐμφανίζονται λαμπρότεροι τῶν τῆς Ἀνδρομέδας διαττόντων ἀστέρων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ Πύργος τοῦ Ἀέφελ. — Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κυρίου Graf, ὅπως ὁ πύργος οὗτος, οὐτινος τὸ ὕψος εἶνε 300 μέτρων, γείνη ὁρατὸς ἀπὸ τῆς ὑψίστης κορυφῆς τῶν Ἀλπεων, τοῦ λεγομένου **Λευκοῦ Ὄρους**, πρέπει νὰ ἔχῃ ὕψος 5000 μέτρων· δὲν εἶνε δὲ νῦν ὁρατὸς, διότι κρύπτεται ὑπὸ τῆς ἐν τῷ μεταξύ καμπυλότητος τῆς γῆς.

Νέα σύριγγ ὑπὸ τὸν Τάμεσιν. — Πρὸς εὐκολίαν τῆς συγκοινωνίας ἐν Λονδίῳ ὀρύσσεται ὑπὸ τὸν Τάμεσιν νεα δακτυλιοειδῆ σύριγγ, ἔχουσα πλάτος 7 μέτρων. Ἐντὸς αὐτῆς θὰ ὑπάρχῃ ἀμαξητὴ ὁδὸς πλάτους 4,9 μέτρων, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκατέρωθεν πεζοδρόμια. Αἱ δαπάναι ὑπελογίσθησαν δι' ἐν μέτρον εἰς 5250 σελήνια. — Ἡμεῖς δὲ ἀνευ ἀνάγκης μεταβάλλομεν τὴν ὁδὸν τῆς Ἀθηνᾶς εἰς γῆν **Μαδιάμ**, ὅπως εὐχαριστήσῃ τοὺς χρηματιστικούς του σκοποὺς πλούσιός τις, ἐνῶ ἀλλαγῆ τοῦ κράτους γιγόνται οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι κατὰ τὰς πλημμύρας.

Ἡ Ροσίτα γιγαντιαία γυνὴ τοῦ 19ου αἰῶνος. Ἀνάστημα γιγαντιαῖον θεωρεῖται ὡς νοσηρὰ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος κατὰστασις καὶ συνήθως παρατηρεῖται εἰς τοὺς ἀνδρας, σπανιώτερον δὲ εἰς τὰς γυναῖκας. Λαοί, φυλαὶ ἢ καὶ οἰκογένειαι ἐκ γιγάντων ἀποτελούμεναι δὲν ὑπάρχουσι, ματαῖα δὲ ὑπῆρξεν ἡ προσπάθεια τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσσίας Φρειδερίκου Γουλιέλμου τοῦ Α. θελήσαντος δι' ἐπιγασίας ν' ἀναπτύξῃ τεχνητῶς φυλὴν γιγάντων, ἐξ ὧν νὰ λαμβάνῃ τοὺς διὰ τὴν φρουρὰν του ἀναγκαζοῦντας στρατιώτας. Οἱ ἄχρι τοῦδε γνωστοὶ γίγαντες τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων κατὰγονται ἐξ οἰκογενειῶν συνήθους ἀναστήματος. Τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Ροσίτα ν, διαμένουσαν κατ' αὐτὰς ἐν Βερολίῳ καὶ ἐπιδεικνυομένην ἐν τινι θεάτρῳ τῆς πόλεως ταύτης. Ἡ νέα αὕτη ἐγεννήθη ἐν Βιέννῃ τῆς 1/13 Μαρτίου τοῦ 1863 ὑπὸ γονέων χειρωνακτικῶν μετρίου ἀναστήματος, ἔχει δὲ ὕψος 246 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ βάρος 350 λιτρῶν· ὡς ἐκ τούτου θεωρεῖται αὕτη ὡς ἡ μεγίστη καὶ βαρυτάτη τῶν ἄχρι τοῦδε γνωστῶν γιγάντων.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Μικροοργανισμοὶ ἐπὶ φλανελλῶν καὶ ὑποκαμίσσων. — Κατὰ τὰς μικροσκοπικὰς ἐρεῦνας τοῦ Horein τραχεῖαι ἐκ μαλλίου φλανελλαι κρατοῦσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν λεπτότατα μῦρια κόκκων καὶ μικροοργανισμοῦ. Ὀλιγίστη ποσότης τῶν ὀργανισμῶν τούτων προσκολλᾶται ἐπὶ λεῖων ὑποκαμίσσων ἐκ λινοῦ καὶ βάμβακος, ἐπομένως τὰ ἐνδύματα ταῦτα εἶνε τὰ καθαρώτερα καὶ ὑγιεινότερα τῶν μαλλίνων, ἅτινα πάντοτε καὶ μετὰ τὴν πλύσιν φέρουσι τοιοῦτους βλαπτικούς μικροοργανισμούς.

Βρασμὸς ὀξυγόνου. — Γνωστὸν, ὅτι τὸ ὀξυγόνον ὑπὸ μεγάλῃν θλίψιν καὶ ψύξιν δύναται νὰ ὑποποιηθῆ. Ἐτῆς 1/17 Δεκεμβρ. 1891 ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς Βασιλικῆς ἑταιρείας τοῦ Λονδίνου (Royal Society) ἀνεγνώσεν ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἐπιστολὴν τοῦ καθηγητοῦ Dewar, ἐν ἧ ἀνεφέρετο ὅτι ὁ ἀνήρ οὗτος ἠδυνήθη ὑγρὸν ὀξυγόνον ἐντὸς κάψης ἐκ μαγειρικοῦ ἀλατος εὐρισκόμενον, νὰ θέσῃ εἰς βρασμὸν (δηλ. ἐν τῷ ἀέρι εἰς θερμοκρασίαν 181° K. ὑπὸ τὸ μῆδέν), τῆ ἐνεργεία τῶν πόλων ἠλεκτρομαγνήτου. Συγχρόνως δὲ ὁ Dewar παρετήρησεν, ὅτι ἅμα ὁ ἠλεκτρομαγνήτης ἐτέθη εἰς ἐνεργείαν, τὸ ὀξυγόνον προσκολλήθη ὀλόκληρον ἐπὶ τοῦ πόλου καὶ διέμενε ἐπ' αὐτοῦ ἄχρι τῆς τελείας αὐτοῦ ἐξατμίσσεως.

Βροχὴ βατράχων. Τὴν νύκτα τῆς 31 Ἰουλίου πρὸς τὴν 1 Αὐγούστου μέγα μέρος τῆς πόλεως Coonoor τῶν Ἰνδιῶν κατεκλύσθη ὑπὸ βροχῆς ἐκ βατράχων, ἐπιστρωσάντων τὸ ἔδαφος εἰς μεγάλην ἔκτασιν· σημειωτέον ὅτι ἡ βροχὴ συνοδεύετο καὶ ὑπὸ ἰσχυροῦ ἀνέμου, πνεύσαντος πολλὰς κατ' ἐπανάληψιν.